PROFEETTA PUNASTUU

(A Blushing Prophet)
56-1125E · Jeffersonville, Indiana, USA, 25.11.1956

1 Nyt, lisätköön Herra siunauksensa tälle aiheelle: ”Profeetta punastuu.”

2 Tänä aamuna me puhuimme kovasti profeetasta, joka piti käytettyä pukua. Ja me tiedämme tänä iltana, tämän aamun sananpaikan jälkeen, että me itse pidämme käytettyä pukua. Me… Sitä pukua. Ja minä olen niin iloinen, että se on käytetty puku, sillä tämä puku, jota me käytämme, on Jumalan silmissä vanhurskautta Kristuksen Jeesuksen kautta. Emmekä me ota jonkun ihmisen koinsyömää teologiapukua, jonka koit ja sirkat ja semmoiset ovat syöneet puhki sanoessaan, että ihmeiden aika on ohi eikä sellaista kuin kaikkialla läsnä olevaa Pyhää Henkeä ole nyt olemassakaan, vaan me käytämme Hänen vanhurskautensa pukua.

3 [Tyhjä kohta nauhassa.]… ei omassa voimassamme, vaan Herramme Jeesuksen voimassa.

4 Ja kun minä saavun Jordanille, haluan, että minulla on Hänen pukunsa, ja luotan siihen. Ja kun tuon eteemme asetetun portin suuri varjo, jota nimitetään kuolemaksi, ja jota kuilua me lähestymme jokaisella sydämenlyönnillä yhdessä teidän uskovien kanssa, olen niin iloinen tietäessäni, etten mene sinne sydämessäni ja mielessäni asia, että itse olisin tehnyt jotakin suurta. Minä lähden sinne tunnustaen ja tietäen, että olen syntinen, ja tiedän, että haluan kietoutua Hänen vanhurskautensa vaatteisiin tämän todistuksen kanssa, että minä tunnen Hänet Hänen ylösnousemuksensa voimassa, että kun Hän herättää kuolleista, minä haluan tulla esiin.

5 Nyt tämä meidän kuvaelmamme ja näytelmämme on lavastettu tänä iltana aiheenaan eräs Israelin päivä, joka oli useita satoja vuosia Elian ajan jälkeen. Israelin valtakunnalla oli ollut monia ylä- ja alamäkiä. Ja nyt, me olemme tuolla tapahtumapaikalla tänä iltana…

6 Tänä aamuna me olimme kohtauksessa, jossa oli paljon lihallista jäljittelyä, kuinka profeettakoulussa ihmiset harjoittelevat profeettana olemista. Ja miten alkeellisia he olivatkaan niin, etteivät he edes pystyneet tajuamaan Jumalan voimaa. Ihmiset ajattelivat, että voima oli kohottanut Elian ilmaan ja nakannut hänet jollekin vuorelle. Ja he lähettivät et-

sintäpartion hakemaan häntä, kun taas Elisa tiesi sen verran, että Jumala oli ottanut hänet kirkkauteen. Häntä ei ollut. Jumala oli ottanut hänet ja hän vältti kuoleman lähtemällä kotiin Jumalan luo tulisilla vaunuilla ja tulisilla hevosilla. Ja silloin me näemme, etteivät ihmisten seminaarit ja heidän oman teologiansa teot toimineet. Jumalan profeetan valmistamiseen tarvittiin Jumalan valinta ja kutsu.

7 Ja nyt, tänä iltana me löydämme Israelin langenneessa tilassa. Israelilla oli ylä- ja alamäkensä. Se on todellinen esikuva nykypäivän seurakunnasta. Joskus he olivat talonharjalla, seuraavaksi syvällä laaksossa. Se juuri saa meidät arvostamaan hyviä asioita. Sitä kutsutaan vastakohtaisuuksien [kontrastien] laiksi.

8 Afrikkalainen musta mies ei ensinkään tiennyt olevansa musta, ennen kuin hän näki David Livingstonen. Ja hän sanoi… Silloin hän tajusi, että hänen ihonsa oli musta, koska Livingstone oli valkoinen. Se on kontrasti.

9 Sinä et tule ikinä oppimaan arvostamaan päivää, jos et ole kokenut yötä. Sinä et koskaan osaa arvostaa auringonpaistetta, jos et ole kokenut pilvistä päivää. Et koskaan osaa arvostaa vanhurskautta, jos sinussa ei ole ollut vähän vääryyttä. Et koskaan osaa arvostaa hyvää terveyttä, ellet ole kokenut huonoa terveyttä, vähän heikkoa terveyttä. Vain nuo…

10 Ja siitä syystä minä luulen, että me arvostamme niin paljon taivasta, koska olemme eläneet kerran maan päällä. Vastakohtaisuuksien lain takia. Syy siihen, että me arvostamme Pyhää Henkeä tänä iltana, on se, että me olemme eläneet niin kauan seurakunnassa, joka sanoo meille, että sellaista ei ole. Siksi me arvostamme sitä tänä iltana, koska me olemme kokeneet asian kääntöpuolen. Ja sillä tavalla Jumala on sen tarkoittanutkin olevan, koska Hänen kansallaan on ollut niitä myötä- ja vastamäkiä. Me emme koskaan ymmärtäisi arvostaa vuorenhuippua, ellemme me ole olleet laaksossa. Ettekä te koskaan ymmärrä arvostaa hyvää vettä, jos te ette juo joskus huonoa. Ja silloin te–te… Ja siitä on kyse kaiken kaikkiaankin, vastakohtaisuuksien laista.

11 Nyt, kun Israel oli kerran taas luopion tilassa. Ja mitä se olikaan tehnyt!

12 Israel oli valittua, valikoitua kansaa. Jumala oli valinnut Israelin tiettyä tarkoitusta varten niin, että Israelin veri olisi verivirroista puhtain. Sillä siitä sukuperästä Messias itse oli tuleva.

13 Ja läpi koko Vanhan testamentin Jumala ilmestyi ihmisissä. Jumala ilmestyi Aabrahamissa uskoon uskovana. Jumala ilmestyi Daavidissa kuninkaana. Hän ilmestyi Joosefissa vanhurskautena. Hän ilmestyi Mooseksessa profeettana, pappina, lainantajana. Hän ilmestyi kautta aikojen profeetoissa. Hän ilmaisi itsensä ihmisessä osittain, profeettojen, kuninkaiden, pappien, lainantajan ja niin edelleen kautta.

Mutta Kristuksessa Hän asui koko jumaluutensa täyteydessä ruumiillisesti ja tiesi, että tämän Hengen oli lopulta löydettävä jokin lepopaikka. Eliassa Hän oli Jumalan oikeuden miehenä; hän näytteli Jumalan oikeuden osan. Hän oli lainantajana Mooseksessa niin, että "te pysytte joko ruodussa tai lähdette kävelemään." Ja kaikissa näissä asioissa, Jumala toi itsensä esiin. Mutta kun Hän tuli Kristukseen, Hän oli täydellinen. Jumaluuden koko täyteys lepäsi ruumiillisesti Kristuksessa.

14 Ja Jumala esitteli itsensä kerran täyteydessään etukäteen 1. Mooseksen kirjassa, Melkisedekin järjestyksen mukaisesti, jolla ei ollut isää, ei äitiä, ei päivien alkua eikä vuosien loppua tai elämän loppua. Ja hän oli pappi, Saalemin kuningas, korkeimman Jumalan pappi, jolla ei ole alkua eikä loppua. Hän ei ollut mitään muuta kuin Herran Jeesuksen Kristuksen esikuva, koska Hän oli Saalemin kuningas, joka tarkoittaa rauhan ruhtinasta, joka on Jerusalemin kuningas. Ja hän oli esikuva, jopa patriarkka Aabraham maksoi hänelle kymmenykset. Hän oli esikuva Herran Jeesuksen tulosta. Tuo sama Melkisedek kohtasi Aabrahamin tasangolla ennen Sodoman ja Gomorran tuhoa. Ja–ja hän tapasi hänet Sodoman ja Gomorran jälkeen, kun Aabraham maksoi hänelle kymmenykset kaikesta saaliistaan, jonka hän oli ottanut kuninkaalta.

15 Ja kaikki nämä asiat ovat varjoja ja edustavat Kristusta. Ja nyt, kaikki Vanhan testamentin pyhien varjot, heidän myötä- ja vastoinkäymisensä olivat heijastuksia ja esikuvia meille nykyihmisille.

16 Nyt, me huomaamme, että Israelilla ei pitänyt olla seka-avioliittoja. Heidän piti avioitua omiensa kesken. Yhdenkään israelilaisen ei pitänyt naida pakanaa, vaan säilyttää verensä virta puhtaana. Ja uskon, että nykyäänkin juutalainen veri on puhtainta verta–puhtaimpana virtaavaa verta maan kamaralla nykyään–ovat juutalaiset. He odottavat yhä Messiasta. Mutta Hän on… Me tiedämme, että Hän on jo tullut, ja heidän silmänsä olivat sokaistut siksi, että meillä olisi mahdollisuus katumukseen Kristuksen kautta.

17 Nyt, Esran valtakunnan aikana, Israelin lapsista oli tullut luopioita.

He olivat menneet ja ottaneet mooabilaisia naisia. Ja he olivat ottaneet amorilaisia, perissiläisiä ja monen muunkin kansan naisia eivätkä vain olleet avioituneet heidän kanssaan, vaan harjoittivat heidän kanssaan haureutta, epäpuhtautta saastuttaen verensä virran, joka on elämän virta.

18 Ja mikä kuva se onkaan nykyajan seurakunnista, siitä tavasta, jolla ne lankeavat pois vanhanaikaisesta muotista, jonka Jumala on valmistanut seurakunnalleen–ohjenuoraksi, joka elättää meidät. Seurakunta harjoittaa haureutta maailman kanssa. Se on lähtenyt ulos maailmaan ja alkanut vetelehtiä maailmassa.

19 Tämä oli saanut profeetan nolostumaan niin paljon, että kun hän tuli Jumalan eteen, hän punastui Hänen edessään. Ensimmäiseksi, kun hän kuuli siitä–ja hän oli nähnyt kansansa moraalin alennustilan, se loukkasi häntä niin pahasti, että hän istuutui ja voiteli itsensä, raastoi tukkaansa ja partaansa ja oli rukouksessa raskain sydämin Herran edessä. Ja kun iltapäiväuhri oli uhrattu, hän meni temppeliin, lankesi polvilleen ja punastui Jumalan edessä kansansa syntien takia.

20 Hän ei punastunut punaisten lyhtyjen alueen tulipunaisen kadun takia. Ei rotankoloissansa ryyppäävien juoppolallien takia, niin pahaa kuin se onkin, vaan hän punastui valittujen syntien takia.

21 Mitä me tänään tarvitsemme, on vähän enemmän profeettoja, joilla on riittävästi Jumalaa sydämessään punastuakseen Jumalan läsnäolossa kansan takia, joka toimii niin kuin toimii ja nimittää itseänsä Jumalan kansaksi. Mitä häpeää me olemmekaan tuottaneet tälle paikalle. Ihmisten moraali tällä...

22 Tästä aiheesta ei ole helppo puhua. Tulee mieleen monia asioita, joista on helpompi puhua. Mutta veli, jos kukaan ei nouse esiin tänä syntisenä, avionrikkoja-aikana, jossa me elämme ja tunnusta väriä, mitä mahtaakaan tapahtua? Jonkun on sanottava se asia. Jonkun on asetettava se ihmisten silmien eteen. Ehkä Esra ei olisi halunnut tehdä sitä, mutta se oli hänen sydämessään.

23 Ja kun te näette Jumalan palvelijan olevan niin tosissaan, että hän makaa kasvoillaan, kädet ilmassa, rukoilee Jumalaa ja punastuu kansan laittomuuksien takia, te tulette näkemään kuinka herätys alkaa. Ihminen ei pysty makaamaan Jumalan läsnäolossa, seurakunta ei pysty pysymään Jumalan läsnäolossa, katumuksessa, ellei Pyhä Henki laskeudu ja anna voi-

telua ja voimaa aloittaa Jumalan liikettä noiden ihmisten keskuudessa. Niin sen täytyy mennä.

24 Tuokaa minulle mies. Näyttäkää minulle joku toinen Calvin, Knox, Finney, Sankey tai kuka tahansa noista, jotka tuntevat ihmisten taakan, jotka makaavat kasvoillaan, parkuvat ja rukoilevat Jumalan edessä. Lähetä meille jälleen yksi Baptistiseurakunnan John Smith, joka rukoili yön läpeensä ihmisten laittomuuden vuoksi niin, että hänen silmänsä olivat seuraavana aamuna itkusta niin kiinni turvonneet, että hänen vaimonsa talutti hänet pöydän ääreen ja syötti hänelle aamiaista lusikalla. Näyttäkää minulle uusi John Wesley, tulesta temmattu kekäle, niin minä näytän teille herätyksen.

25 Me olemme nykyään vain selkään taputtelijoita. Me nimitämme sitä semmoiseksi ja tämmöiseksi ja herätykseksi, vaikka mitään herätystä ei ole. Näin se on. Ihmisten keskuudessa on kyllä tunteiden sävähtelyä, jota kutsutaan uskonnoksi, muttei herätystä.

26 Silloinkin oli olemassa uskonnollinen ryhmittymä. Heillä oli kyllä tunteenpurkauksia, mutta he olisivat tarvinneet herätyksen.

27 No, rakas veljeni ja sisareni. Tämän kansakunnan moraali on mennyt niin alas, että se saa koiratkin häpeämään. Se saisi ajokoirankin punastumaan, jos se vain pystyisi siihen–meidän kansamme siveettömyys. Ihmiset–jo vuosia sitten ne asiat joita meillä oli, joita kansakunta on tehnyt, joita ihmiset ovat tehneet, johtuu siitä, ettei ole rukousta.

28 Se seurakunta, joka sitä teki, ei käynyt elokuvissa. He eivät antaneet lastensa mennä elokuviin. He karttoivat elokuvia. Ja nykyään, no, ihmisillä on jopa… elokuvia on jopa omissa kodeissaan. Televisio on joka kodissa.

29 Kun ihmiset ennen ajattelivat, että juominen on väärin, kun ennen oli tapana ajatella… John Barleycornista, [”Turmiolan Tommi”] että mikä inhottava veijari hän olikaan… Nykyään 60 prosenttia kristityistä ottaa sosiaalisen ryypyn vähintään kerran vuodessa. Joulun tienoilla pidetään isoja kekkereitä, joissa sitten juhlitaan, koska pelastuksen sijaan on otettu sivistys. Siitä ei ikinä tule mitään.

30 Me tarvitsemme herätystä. Me panemme itseemme liikavarvaslaastarin, ja otamme sen pois ja panemme uuden laastarin ja otamme sen pois ja huomaamme, että kipu on yhä tallella. Sosiaaliset uudistukset eivät ole sitä, mitä me tänään tarvitsemme, eivätkä älylliset keskustelut. Se,

mitä me tarvitsemme tänään, on Jumalan taivaasta lähettämä verensiirto. Liikavarvaslaastarit eivät auta yhtään. Meillä on anemia. Me tarvitsemme verensiirron. Meidän pitää palata vanhanaikaiseen evankeliumiin, joka kutsuu katumukseen Jumalan edessä, ei kuivasilmäiseen kädenpuristus-tunnustukseen, vaan, että joka ihminen saa Jumalan lähettämän Pyhän Hengen herätyksen, jossa on sydämen puhdistus Herran Jeesuksen Kristuksen veren kautta. Me tarvitsemme seurakunnasta alkavan herätyksen, joka pyyhkii yli koko kansakunnan. Me kuolemme. Me menehdymme. Me olemme mennyttä ilman tämän kaltaista herätystä.

31 Olen niin lopen kyllästynyt katselemaan pikkuruisia, mitättömiä Hollywoodin herätyksiä, niin kutsuttuja, jossa ihmiset tulevat sisään ja ovat muutaman tunnin aivan kuohuksissa ja–tai päivän, kaksi, tai viikon tai kaksi ja lähtevät, ja siinä se. Veli, herätys voi saada sinut innostumaan. Voit saada kyllä tunteita. Tarkoituksesi voi olla hyvä. Ja nämä ovat kyllä hyviä juttuja, mutta se ei ole sitä, mitä me tänään tarvitsemme.

32 Me tarvitsemme Pyhän Hengen kasteen, joka muuttaa tunteemme ja ajatuksemme ja käsityksemme, tapamme, ihmisten elämän, ja asettaa heidät taas takaisin oikealle tielle. Ilman Golgatalta tulevaa verensiirtoa meidän uudistuksistamme ei ole mitään hyötyä.

33 Emme me tarvitse YK:ta. Meillä on kyllä YK, mutta mitä siellä tehdäänkään? Jumalan nimeä ei koskaan mainita. Sen sanomista pelätään. Joskus joku pappisporukka kysyi, että emmekö rukoilisi? Siellä sanottiin, että se voisi loukata jotakuta, joka ei usko Jumalaan.

34 Voi, herätys on se, mitä me tarvitsemme. Sillä ei ole väliä ketä se loukkaa. Meidän on saarnattava evankeliumia ja tunnustettava väriä voidaksemme työskennellä. Eikö? Minä en antaisi senttiäkään ohjelmasta, joka jättää Jumalan pois olipa kyse sitten YK:sta tai ”neljästä suuresta” tai mistä hyvänsä.

35 Ellei tämä kansakunta herää tajuamaan, että me kuolemme ilman Herran Jeesuksen Kristuksen verta, elleivät yksilöt herää ajatukseen, että me olemme kuolemaisillamme… Syy, miksi olemme kuolemaisillamme on, että olemme vailla alkuperäistä, tapaa, lääkettä, parannuskeinoa, jonka Jumala antoi meille Golgatalla.

36 Eipä ihme, että mies jo punastuu. Eipä ihmekään, että oikea todellinen saarnaaja katsoo seurakuntaansa ja yrittää johtaa sitä Jumalan valtaistuimen luo, mutta vieraillessaan ihmisten kotona näkeekin heidän

polttavan tupakkaa, kertovan toinen toisilleen saastaisia vitsejä, pitävän takapihoilla olutkestejä, kävelevän pitkin katuja, nuorten naisten, ja keski-ikäisten ja jopa mummojen shortseissa. Äiti, vauva toisessa kainalossa kadulla, niin seksikkäästi puettuna, että herättää joka ikisen kadulla kävelevän lestinheittäjän huomion, ja sitten tuo nainen vielä nimittää itseään kristityksi. Sellaisen henkilön tuominen Jumalan läsnäoloon saisi jokaisen todellisen Jumalan miehen punastumaan. Näin.

37 Ja koko liittymisemme seurakuntaan parempiin piireihin pääsemiseksi, on tehnyt siitä hölynpölyä. Ja niin oli silloin ja niin on tänäänkin. Viekää meidät takaisin Jumalan tykö, ei millään sivistysruiskeella, ei uskonnon uudistamisella, ei millään ihmistekoisella teologialla, vaan vanhanaikaisella Jumalan alas taivaasta lähettämällä Pyhän Hengen kasteella helluntaikokemuksessa, joka polttaa pois lihallisuuden, ja vaihtaa sen jalokiveen, jonka Jumala tarkoitti olemaan sisällä Jumalan pojassa ja tyttäressä. Vaikka me teemme sen, veljet ja sisaret, meillä silti tulee vielä olemaan leikattuja hiuksia, meikattuja kasvoja, seksikkäiksi laittautuneita naisia ja miehiä, jotka juovat, polttavat ja nimittävät itseänsä kristityiksi, koska he eivät edes sen vertaa ymmärrä, ja heidän sydämessään asuu vielä tuo vanha lihallisuuden siemen. Ja me tarvitsemme seurakunnan suursiivousta pohjakerroksesta puhujanpönttöön. Aamen. Ja näin se on.

38 Me todella tarvitsemme tänään joitakin punastuvia profeettoja. Jumala… Joskus ihmiset tulevat rukousjonoon rukoiltavaksi, pyytämään Jumalalta jotakin, niin kuin olisivat menossa ilotaloon (näin on), ja näyttävät aivan joltakin Iisebeliltä. Mitä me tarvitsemme tänään, on kodin suursiivous ja Jumalan profeettojen sydämen lämpiämistä, jotka seisovat puhujanpöntössä ja puhuvat asioista oikeilla nimillä ja sanovat, mikä on oikein ja mikä väärin ja saarnaavat evankeliumia ilman kompromisseja niin, että syntiset lankeavat lattialle ja parkuvat niin kauan, kunnes Jumala lähettää Pyhä Hengen puhdistamaan heidän elämänsä. Aamen. Te kyllä tiedätte, että näin se on. Näin se on.

39 Minä saarnasin täällä jokin aika sitten ja sanoin, että jokainen nainen tässä kaupungissa syyllistyy tavalla tai toisella aviorikokseen. Kyllä syyllistyvät. Naiset lähtevät keskikaupungille ja tuskin voi ostaa mekkoa, joka ei näyttäisi siltä, että nainen olisi pursotettu sen sisään. En minä ole täällä… Tämä on minun oma seurakuntani. Minulla on oikeus saarnata sitä, mitä Pyhä Henki käskee minun tehdä. Näin on.

40 Siis, kuulkaapa. Minä en nyt ole tässä kritisoimassa sinua sisareni.

Mutta eikö Pyhä Henki opetakin sinua toisille tavoille? Jos ei, pelkäänpä, että sinä et ole saanut Pyhää Henkeä. Näin on. Pyhä Henki ei ole huutamista. Pyhä Henki ei ole Hengessä tanssimista. Pyhä Henki ei ole kielillä puhumista. Pyhä Henki on vanhurskaus. Jumala, anna meille Jumalan lähettämä vanhurskauden Pyhän Hengen herätys.

41 Etkö sinä huomaa, että kun pukeudut noin ja kävelet kadulla ja miehet katselevat sinua väärällä tavalla, niin tuomiolla… Sinä voit olla puhdas kuin lilja miehesi silmissä, mutta tuomiolla sinä tulet olemaan syyllinen aviorikokseen sen kaverin kanssa, jolle sinä esittelit itseäsi.

42 Eipä ihme, että mies punastuu. Ei ihme! Mitähän sellainen tekee Jumalalle, kun Raamattu sanoo alussa, että Jumala katui tehneensä ihmisen. Se sai Hänen sydämensä murheelliseksi katsoessaan, aikana ennen vedenpaisumusta, että Hän oli ollenkaan luonut ihmisen. No, mitä silloin tapahtui? Jumalan pojat huomasivat ihmisten tyttäret kauniiksi. Se oli luonnotonta. Se oli sekoittumista seksin kautta. Se oli juuri se, mikä ajoi Jumalan lapset pois Eedenin puutarhasta. Se oli juuri se, joka veti Jumalan tuomion tuomaan rauhan maan päälle. Se oli se, mikä sai Hänet tuhoamaan sen. Juuri sama sekoitus naisten ja miesten välillä, joka aiheutti Sodoman ja Gomorran uppoamisen Kuolleenmeren pohjaan.

43 Profeetat kertoivat siitä. Herra Jeesus puhui siitä, että ”Niin kuin oli niinä päivinä, niin tulee olemaan ennen Ihmisen Pojan tulemista.” Me katselemme nykyaikaa ja näemme, että seurakunta ei ole ottanut mallia Raamatusta, Ruutista ja Naomista ja Saarasta, noista Raamatussa, vaan se ottaa mallia, seurakunnan naisetkin, Hollywoodista ja perkeleen tylsimyksistä.

44 Kuinka meidän ihmisemme, jotka nimittävät itseään kristityiksi, käyvät juhlimassa ja saavat tämän pahan miehen tavat, näistä Elvis Presleyn levyistä, tai mikä hänen nimensä nyt on, ovat kaikkein harhaan johdetuimpia, riivaajien vallassa olevia ihmisiä, joista minä olen eläissäni kuullut. Arthur Godfrey ja sen sellaiset… Ja ihmiset kuuntelevat sellaista roskaa radioista ja kieltäytyvät kuuntelemasta saarnattua evankeliumia ja Raamattua. Jumala olkoon teille armollinen. Millaista henkeä meidän keskuudessamme on? Näin se on.

45 Eipä ihme, jos profeetta punasteli Herran edessä. Hän tiesi, että se oli väärin. Ja hän otti asian ajaakseen oikeudessa ja sanoi Jumalalle: ”Me olemme epävanhurskaita.”

46 Ja mehän olemme, ystävät, siihen saakka, kunnes olemme palanneet takaisin tuohon verensiirtopisteeseen. Lopettakaa laastarin laittaminen. Lopettakaa voiteleminen jollakin salvalla. Parannusta ei tule, ellei veri ole oikeanlaista.

47 Siitä syystä ihmisillä on diabetesta. Jos hän saa haavan, se ei ehkä koskaan parane. Miksi? Koska oikeat punasolut on tuhoutuneet.

48 Ja koko seurakunnasta on tullut diabeetikko. Ja jokainen pikku haava, joka tulee, sen sijaan, että kävelet eteenpäin, sinä alat raapia sitä. Se ei voi parantua. Itsekkyys, ahneus, moraalittomuus, ja kaikki muu, mikä on Jumalan väärintekemisten almanakassa, seurakunta ottaa noita tapoja: miehet juovat, polttavat, kertovat siivottomia vitsejä, naiset leikkaavat tukkansa, meikkaavat, tekevät kaikenlaisia juttuja, pukeutuvat siveettömästi mennessään tapaamaan ihmisiä. Kaikkia näitä asioita on siksi, että ollaan vailla Herran Jeesuksen Kristuksen verta, joka puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Aamen. Tämä voi vaikuttaa kovalta. Varmasti on kovaa, mutta se on totta.

49 Jos me emme hyppää turvaan Kaikkivaltiaan Jumalan tuomioita, ydinräjähdys tulee yllättämään teidät jonain päivänä ja meidät, joka lähettää joka sielun ikuisuuteen kohtaamaan Jumalaa, joka tulee hyväksymään ainoastaan Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen veren. Haluaisin nähdä teidän tulevan veren alle. Minun neuvoni teille on, että panette asiat kuntoon Jumalan kanssa. Neuvoni teille…

50 Miksi meillä ei ole uskoa? Miksei meillä voi olla suurempaa rauhaa kuin mitä meillä on? Miksi me emme saa itseämme kehittymään kunnollisesti? Koska me laittelemme itseemme liikavarvaslaastareita, me laitamme itseemme tarroja, laitamme teipinpalasia. Me yritämme peitellä sen sijaan, että me sanoisimme, että tarvitsemme verensiirron. Meillä ei ole verta. Meillä ei ole Kristusta. Älä anna pettää itseäsi.

51 Älä anna perkeleen taputtaa sinua olalle ja sanoa: ”No, minähän käyn kokouksissa.”

52 Perkele käy myös. Näin on. Varmasti käy. Hän meni Jumalan luo, meni taivaan seurakuntaan. Tuli valtaistuimen eteen Jumalan poikien kanssa. Istui heidän kanssaan ja hänellä oli tapaaminen Jumalan kanssa. Hän sanoi: ”Missä sinä olet ollut?”

53 Hän vastasi: ”Kävelin edes ja taas, sinne tänne maan päällä.” Meillähän on ollut tämä.

54 Siis, perkele käy seurakunnassa. Perkele kuuluu seurakuntaan. Perkele käyttäytyy kuten kristitty. Hän on petkuttaja. Ja jos hän ei käyttäytyisi kuten kristitty ja toimisi kuin seurakunta, hän ei olisi petkuttaja. Ei yksikään ihminen voi olla petkuttaja, jollei hän–ero on kuin mustalla ja valkoisella. Ne ovat toistensa vastakohtia. Mutta hän… Raamattu sanoo, että tullaan olemaan niin lähellä, että se eksyttää valitutkin, jos mahdollista–henki, lopunaikana. Ystävät, nyt se on.

55 Nyt on Jumalan profeettojen aika, voi, veljet, saarnaajien ympäri maata, jos halutaan sanoa se niin, aika langeta kasvoilleen.

56 Tietääkseni Amerikassa on 19 miljoonaa baptistiseurakuntaa, tarkoitan, 19 miljoonaa baptistia, 13 miljoonaa metodistia, 11 miljoonaa luterilaista, 10 miljoonaa presbyteeriä, Herra armahda, ajatelkaapa sitä! Ja jatkuvasti pallopelejä ja huvituksia... Ja keskiviikkoiltaisin ja joskus sunnuntai-iltoina jäädään kotiin kuuntelemaan televisiosta ja radiosta iänikuisia letkautuksia ja vitsejä, joita ihmiset imevät Hollywoodista. Teidän sielunne kasvaa sellaisessa roskassa, kun teidän pitäisi ottaa Raamattunne ja mennä ulos jonnekin ja langeta Jumalan eteen polvillenne ja rukoilla teidän maanne syntien edestä.

57 Ja minä syyllistyn siihen myös teidän kanssanne. Minä olen tehnyt päätökseni. Jumalan armon avulla, jos Jumala antaa minulle voimia tehdä sen, olen päättänyt sinnitellä kohti korkean kutsumukseni päämäärää Jeesuksessa Kristuksessa, kunnes kuolema vapauttaa minut. Ole Jumala minun apuni siinä! "Auta minua," on rukoukseni, nähtyäni niitä töitä ja asioita, joita olen nähnyt, ja tekin olette nähneet ja jälkeenjääneisyyden ja hengellisen anemian.

58 Ja tämä tabernaakkeli, joka tunnetaan kaikkialla maailmassa, Jumala on kohottanut kansakunnan eteen tämän pienen kadunkulmassa kökötävän betoniharkkotalon. Näin on.

59 Ajatelkaapa Daavidia, kun hän eräänä iltana sanoi: "Tässä minä asun seetripuisessa talossa ja minun Jumalani arkki asuu teltassa." Hän sanoi: "Minäpä rakennan Hänelle talon."

60 Profeetta Naatan sanoi: "Tee vain kaikki, mitä on sydämelläsi, sillä Jumala on kanssasi."

61 Sinä iltana Jumala ilmestyi Naatanille ja sanoi: "Daa–… Mene ja sano Daavidille: "Mikä sinä olit Daavid?" Olit… Minä otin sinut laitumelta, lammasten jäljestä, ja tein sinulle suuren nimen, kansakuntien suurim-

pien nimien vertaisen."

62 Ketkä istuivatkaan tässä tabernaakkelissa? Piskuinen, rantaan ajautunut, poispotkittujen porukka, Eight [8. kadun] – ja Penn Streetin kulmassa, niin että Jeffersonville tuskin edes tiesi, missä se sijaitsi ja ihmiset kävivät täällä. Ja nykyään, Jumala armossaan on poiminut sinut ja tehnyt sinusta suuren kansan. Bombay [nyk: Mumbai.] tietää, missä tämä tabernaakkeli sijaitsee. Delhi, Intiassa, ja kaikki nämä muutkin kansakunnat, Afrikka tietää missä tämä paikka on. Intia, Saksa, Englanti, Suomi, Ruotsi, Eurooppa, Aasia, kaikki ne tuntevat teidät. Kaukana Thaimaan saarilla ja kaukana siellä ihmiset tietävät kaiken siitä. Ja Jumala on tehnyt meistä esimerkin ihmisille. Ja ajatella, kun Jumala on tehnyt tämän, me käännymme ympäri ja hömpöttelemme maailman asioissa ja tulemme hengellisesti aivan aneemisiksi. Kuitenkin meidän tulisi olla majakoita mäellä, kynttilöitä joita ei panna piiloon. Oi, Jumala! Minä olen aivan yhtä syyllinen kuin te muutkin.

63 Se, mitä minä tarkoitan, minä haluan–haluan, on vanhanaikainen Jumalan lähettämä katumus [parannuksenteko] ja kutsu palata takaisin Jumalan tykö, että kun miehet ja naiset tulevat sisään tuosta ovesta kainalosauvoilla, he kävelevät ulos ilman niitä. Kun sokeita talutetaan sisään ovesta, he kävelevät näkevinä pois. Ja kun kuurot tulevat kuuroina, he lähtevät kuulevina. Kun syntiset tulevat mustina ja synnin tahraamina, he lähtevät pois Karitsan veressä pestyinä. Emmekö me voisi tehdä niin? Jumala kutsui Israelin ja teki siitä esimerkin. Jumala kutsui meidät ja teki meistä esimerkin, mutta me olemme pettäneet Jumalan, ja se saa meidät punastumaan Jumalan läsnäolossa.

64 Ajatelkaapa niitä asioita, joita Hän on tehnyt hyväksemme! Kuinka Hän on nostanut meidät lammaslaitumelta! Kuinka Hän on tehnyt meidät tunnetuksi kaikkialla maailmassa! Miten Hän onkaan tehnyt meille suuria asioita! Ja silti me vain hömpöttelemme ja kuljemme seurustelemassa ihmisten kanssa ja huvittelemme, emmekä tunnu olevan oikein tosissamme. Me emme enää rukoile, eivätkä asiat vain oikein mene kohdalleen. Ja me järjestämme joitain pikku projekteja, liikavarvaslaastareita, lievittämään kipua. Kipu ei lievity ennen kuin sinä saat hyvää täyteläistä verta, joka parantaa itse asian. Juuri!

65 Sinä voit leikata vanhan liikavarpaan pois ja saatte diabeteksen ja se vie teiltä koko jalan. Älkää yrittäkö sivuuttaa tätä ja ohittaa tätä, ja panna tämän päälle liikavarvaslaastaria.

66 Se, mitä meidän pitää tehdä, on mennä oikopäätä Jumalan eteen ja sanoa: ”Jumala, minulla on anemia ja minä tarvitsen Sinun vertasi puhdistamaan minut kaikesta synnistä.” Se on minun rukoukseni. Uskon, että sinunkin.

67 Ajatelkaapa näitä asioita ystävät. Jonakin päivänä–se voi yhtä hyvin tapahtua ennen kuin aamu valkenee kuin viidenkymmenen vuoden päästä tästä päivästä. Vain yksi noista ohjuksista [sananmukaisesti: rakettipommi], koboltti-, tai vetypommeista voi… Koko kansakunta on hälytystilassa.

68 Te varmasti näitte sen lehdessä tässä eräänä päivänä, kun Pentagonia vaadittiin vastaamaan [kysymykseen] lentävistä lautasista. Kyse ei ole mistään sadusta. Kyse ei ole mistään mielikuvituksen tuotoksesta. Se on todellista. Kyse on tiedustelusta. Ne lensivät taistelumuodostelmassa. Ne voivat pysähtyä. Ne voivat lähteä liikkeelle. Ne voivat pysähtyä. Ne voivat puhua. Kyseessä on äly. Se kyllä tiedetään. Ihmiset nauravat, sanovat: ”Lentäviä lautasiako?” ja tekevät siitä pilaa.

69 Mutta tiedättekö mitä minä ajattelen? Jeesus sanoi, että ennen kuin Hän palaa, ylhäällä taivaalla tullaan näkemään merkkejä. Oletteko panneet tämän merkille? Ennen kuin Hän tuhosi Sodoman ja Gomorran ihmisten seksijuttujen takia, Hän lähetti enkeleitä tutkimaan asiaa. Enkeleitä on tullut maan päälle nyt viimeisinä vuosina. Heitä on nähty ihmisten keskuudessa, tarkoitan aivan rehellisten verellä pestyjen ihmisten, jotka ovat siitä tietoisia. He ovat pysyneet kannassaan ja heistä on otettu kuvia. Enkeliolentoja on käynyt vierailulla ja vieden sanan Isälle, että syntiä on kasaantunut niin paljon, että tähdet tuskin pystyvät loistamaan. Kuu, koko maapallo hoipertelee kuin yöllä kotiin palaava juopunut. Näin.

70 Kristittyjen keskuudessa on syntiä, valittujen keskuudessa! He ovat myyneet esikoisoikeutensa suosion takia. Sananpalvelija on vaihtanut evankeliumin illanviettoihin. Hän on vaihtanut vanhanaikaisen verellä pestyn evankeliumin ihmisten väliseen älyköintiin, järjen saarnaamiseen, seurapiirikeskusteluun ja hän väärinkäyttää evankeliumia. Monet ovat lähteneet kentälle saarnaamaan, ja käyttäneet evankeliumia henkilökohtaisen hyödyn saamiseen, rikastuakseen. Monilla on isoja maatiloja, autoja ja juttuja, joita he eivät olisi ikinä saaneet, henkilökohtaista hyötyä. Eivät kaikki; olen kiitollinen, että jäännös on vielä jäljellä.

71 Esran aikana, kun Esra alkoi itkeä, ja kuuluttaa ja nuhdella synnistä,

tiedättekö mitä tapahtui? Kaikki valitut, jotka luottivat Jumalaan, kokoontuivat hänen ympärilleen.

72 Se, mitä me tänään tarvitsemme, on naisia ja miehiä… Te saarnaajat saarnatkaa, noissa seurakunnissa–sanokaa synti synniksi ja nuhdelkaa siitä. Todellinen Jumalan kansa tulee kerääntymään teidän ympärillenne ja pysymään teidän kanssanne. Näin on. On aika huutaa, ja sanoa mikä on mitäkin, erottaa oikea väärästä. Jumala suo meille, että meillä olisi rohkeutta tehdä se.

73 Ajatelkaapa, mitä voi tapahtua. Niin kuin minä sanoin teille, uskoakseni tänä aamuna, tai kuulin jonkun sanovan, että… joku näistä tarkkailijoista, jotka seuraavat; minä unohdin sen, miksi sitä nimitetään, se pommi, tai ne tulevat lentokoneet... Vähän aikaa sitten oli jokin ohjelma, joka tuli jotakin kautta, että isoja laivueita oli kutsuttu koolle, kolmensadan suihkupommikoneen, atomipommit mukanaan ja vetypommit riippumassa niiden alla.

74 Vähän aikaa sitten, Shreveportin isolla lentoasemalla, joku pojista tuli kääntymykseen siellä veli Jackin kokouksissa. Hän sanoi: "Meillä todella on atomipommeja telineissämme."

Minä sanoin: "Ettekö te… ?"

75 Tarkoitan, "Lentokoneissamme ja me käymme ilmassa ja harjoittelemme niiden kanssa päivittäin."

Minä sanoin: "Ettekö te pelkää?"

76 Hän sanoi: "Meillä ei ole niissä sytyttimiä. Mutta me olemme sen verran hälytystilassa, että minuutissa, 60 sekunnissa, me saamme niihin sytyttimet. Ja lähdemme ja tankattuna ja valmiina niillä voi lentää Englantiin, välittömästi.

77 Ja valtameriin rakennetaan isoja lentokonesuojia, kaikkialle. Ja Venäjälle sanotaan: "Pudottakaapa yksikin pommi! Pudottakaapa yksikin pommi YK:n tai jonnekin sinne, ja katsokaa, mitä tapahtuu!"

78 Mitä sitten tuleman pitää? Seuraa hyökkäys Venäjälle. Ja jos niin tapahtuu, ja aletaan pudotella noita atomi- ja vetypommeja, siitä seuraa ketjureaktio, joka tulee polttamaan koko maapallon karrelle, aivan sulaksi. Se ei olisi Kirjoitusten kanssa ristiriidassa hitustakaan. "Ja maa tulee palamaan ja taivas myös." Maapallon atomit palavat.

79 Me elämme vaarallista aikaa. Me elämme ajassa, jolloin maailman ihmiset pelkäävät kuollakseen. Suuret miehet–he pelkäävät sitä, että kuka

räjäyttää ensimmäisen pommin. Ensimmäinen pommi, joka räjähtää, niin siitä se koko ralli lähtee liikkeelle.

80 Sen pitäisi olla kristitylle maailman onnellisinta aikaa. Ajat tulevat muuttumaan. Vanhoista tulee nuoria. Voi tavaton! Kuolema pakenee pois. Sairautta ei enää ole. Ei enää rukouskokouksia sairaitten puolesta. Ei enää rukouskokouksia kadotettujen puolesta. Vaan, Jumala tulee ottamaan valitut maailman neljästä tuulesta, ja kokoaa heidät omien siipiensä suojaan, ja me elämme ja hallitsemme Hänen kanssaan ikuisesti Hänen taivaassaan.

81 Voi, veli, sisar, ystäväni, tänä iltana, jos sinä et ole vielä valmistautunut, valmistaudu tällä hetkellä. Minä esitän sinulle kutsun tulla Kristuksen Jeesuksen luo, tänä iltana ja ottamaan vastaan. Sinä, joka olet ollut erilläsi, tiedät, että et ole siinä suhteessa Jumalaan, jossa sinun pitäisi olla. Minä kehotan sinua tulemaan alttarille kanssani. Minä kehotan jokaista teitä tulemaan tänne, ei ainoastaan lausumaan, vaan pysymään täällä siihen asti, kunnes Jumala on puhdistanut sinun sielusi kaikesta, mikä ei ole Hänen kaltaistaan niin, että sinä voit lähteä täältä pois uutena ihmisenä. Ei liikavarvaslaastari päällä, vaan lähdet pois verensiirron saaneena, joka puhdistaa sinun veresi ja antaa sinulle uuden elämän ja uuden toivon. Lähdet ulos Pyhän Hengen kasteen saaneena. Lähdet pois, et huutaen; et tanssien, ei kovin… nuo asiat ovat kyllä okei. Ne kyllä kuuluvat seurakuntaan. Ne kaikki kuuluvat kyllä Raamattuun. Mutta se, mistä minä puhun, on Pyhä Henki, Jumalan rakkaus.

82 Eräs nuori mies jutteli kanssani tässä yhtenä päivänä. Hänen äitinsä, oikein hyvä nainen, olen tuntenut tuon naisen, tavannut hänet kerran tai kaksi. Ja hän sanoi: ”Voi rakas” siis pojalleen, ”tulehan tänne, haluan että katsot tätä. Minulla on öljyä kädessäni.” No, onhan minullakin. Silloin, kun minä hikoilen. Siis, hän sanoi: ”Minulla on öljyä kädessäni.” Hän sanoi: ”Mitä mieltä olet siitä?”

83 Ja tuo poika katsoi äitiänsä ja sanoi: ”Äiti, minä haluan kysyä sinulta jotakin.” Äiti halusi pojan rukoilevan, halusi hänen rukoilevan, että hän saisi vaeltaa lähempänä Jumalaa. Poika sanoi: ”Kun tuo öljy tuli sinun käteesi, ottiko se pois kaiken sinun syyllisyytesi? Tuliko siitä sellainen ihana kokemus Jumalan kanssa, kun tuo öljy… ”

”Ei.”

Poika sanoi: ”Silloin minä antaisin sen olla.”

84 Voi, maailma, uskonnollinen maailma, helluntaikansa, kaipaa mahtavuuksia. Maailma, niin kutsuttu oppinut maailma, kirkkokunnallinen maailma, odottaa jotakin suurenmoista ratkaisua, joka voisi parantaa sen kirkkokunnan ja tuoda sille lisää jäseniä, miljoona lisää, tiedättehän te.

85 Ja kansakunnat odottavat jonkinlaisia poliisivoimia, joka voi saada koko maailman polvilleen ja tuoda vanhurskauden tullessaan.

86 Veli, se ei tule helluntailaisfantasioiden kautta. Eikä se tule protestanttisten organisaatioiden kautta tai katolisen hierarkian-. Eikä se tule Pentagonien tai uusien lehtien kääntämisellä. Se tulee Jeesukselle Kristukselle antautuneen elämän kautta, Pyhän Hengen kasteen kautta. Jos siitä puuttuu jotakin, mennään vikaan.

Rukoillaan.

87 Minä pyydän sinua, sisar, tulemaan urkujen ääreen, pianon, tällä kerralla. Kun me olemme rukouksessa, kun jokainen ihminen on painanut päänsä, ja jokainen ihminen on rukouksessa. Haluaisin tietää, juuri nyt, haluaisittekohan te testata oman henkenne suhteessa Jumalan Sanaan. Oletteko oikeassa suhteessa?

88 Kokouksen jälkeen, kuten sanoin teille–minun anoppini makaa tuolla, kuolemaisillaan. Minun täytyy tavata hänet. Hän on kuolemaisillaan. Muitakin ystäviä, jotka tunnen täällä, joiden luona olen käynyt, jotka ovat olleet lähellä kuolemaa, ihmiset, jotka ovat istuneet täällä seurakunnassa… Voi veli, sisar, sinä päädyt sinne myös. Sinunkin on tultava sinne.

89 Sinä sanot: "No joo, minä–minä kyllä tiedän sen veli Branham, minä aion järjestää asian jonain päivänä." Mutta ehkä tuota "jotakin päivää" ei koskaan tule sinulle. Tämä saattaa olla se ainoa päivä.

90 Miten vähän tuo mies tiesikään, joka oli tulossa Kaliforniasta ja menossa Michiganiin, tässä eräänä päivänä, pikku vaimonsa kanssa täällä, autolla; hän oli pick-upissa menossa uuteen kotiinsa. Hän oli juuri jäänyt eläkkeelle laivastosta. Tiesikö hän tuona aamuna, kun hän lähti, ehkä huvivenesatamasta, että hänen vaimonsa ja lapsensa tulisivat olemaan ruumiita muutaman hetken päästä. Mutta juuri siellä Henryvillen pohjoispuolella heidän autonsa ajoi kolarin bussin kanssa ja kuljettaja sai ajoneuvonsa melkein linkkuun, ja se tappoi naisen ja pikkutytön. Minä uskon, että heidän sielunsa suhde Jumalaan oli kunnossa.

91 Joitain viikkoja sitten, kun veli Wood ja minä kävimme lentokoneen luona, joka oli pudonnut tuon talon taakse, ja katselimme, miten kahdeksan miehen ruumiit vedettiin sieltä, kun päitä ja käsiä oli joka paikassa, ruumiita poimittiin ja sisälmyksiä valui yhden miehen ruumista, hyvän miehen, ehkä, hän oli kuuluisa mies Chicagosta. Kun tuo mies nousi koneeseen sinä aamuna, niin mietin sitä iltaa, kun hän kävi kokouksessa, mahtoikohan hänellä olla hyvät mielessä. Tekiköhän paimen alttarikutsun? Nuhtelikohan hän synnistä, niin että tuolla miehellä oli mahdollisuus? Vai lähtiköhän hän kuin eläin? Olikohan tuo mies Jumalan poika, Jumalan silmissä?

92 Ajatelkaapa näitä asioita, ystävät. Ne ovat tärkeitä. Ne eivät ole vain tärkeitä, ne ovat kaikkein tärkeimpiä sinulle tällä hetkellä. Tällä hetkellä sinä teet päätöksesi. Tällä hetkellä sinä teet päätöksesi tämän elämän suhteen, elämästä tästä eteenpäin. Tee se, kun me rukoilemme.

93 Taivaallinen Isä, niin kuin me luemme Raamatusta, mitä Sinä olet sanonut synnistä, ja niistä, jotka sitä tekevät eivätkä tunnusta. Se tarkoittaa sitä, että kuolee tuntematta Jumalaa. Me tiedämme sen toisten kokemusten perusteella, kun olemme nähneet heidän lähtevän. Noiden, jotka aikoivat, noiden, jotka lykkäsivät asiaa liian kauan. Jumala, noiden, jotka kyllä tunnustivat mutta joilla ei ollut sitä, mitä he sanoivat omistavansa. Noiden, jotka käyttäytyivät kuten kristitty eivätkä he silti olleet kristittyjä. Heidän elämänsä osoitti sen ja heidän kuolemansa toi sen julki.

94 Nyt, Isä, minä rukoilen, että Sinä puhuisit jokaiselle sydämelle täällä tänä iltana. Ja minä itse, Herra, olen ollut hidas, sillä on ollut monia asioita, joita minä olisin voinut tehdä, mutta en ole tehnyt; minä tunnustan vääryyteni. Minä tunnustan tämän kansan vääryydet. Minä tunnustan tämän kansakunnan vääryydet. Minä pyydän Sinulta armoa, Herra. Minulla on kasvatettavana kolme pientä lasta. Ja me elämme täällä polttopisteessä eikä ryntäilyyn ei ole syytä. Jumala, minä haluan panna asiani kuntoon sinun kanssasi.

95 Jonain päivänä, jos atomipommi ei tavoita meitä, auto-onnettomuus tavoittaa. Jos kolari ei tavoita meitä, jokin sairaus tavoittaa. Jonkun täytyy tavoittaa meidät. Mutta me olemme niin iloisia tietäessämme, että on olemassa pakotie. ”Herran nimi on torni ja vanhurskas rientää sinne ja saa turvan.” Jumala, nähköön minun syntinen ystäväni, poika, tyttö, nainen tai mies tänä iltana tuon avoimen oven, mahdollisuuden ja rien-

täköön Kristuksen tykö tällä hetkellä.

96 Nyt, kun päämme on painettuna, onko täällä ketään tai … tiedän, että täällä on joitakuita, jotka haluavat sanoa Jumalan puoleen kohotetuin käsin: "Minä häpeän elämääni, Ja minä–minä haluan tunnustaa Jumalan edessä vääryyteni ja pyytää armoa." Nostaisitteko kätenne Jumalan puoleen. Jumala sinua siunatkoon, Jumala siunatkoon sinua. Teitä on siellä monia, monia. Kyllä. Myös täällä teitä on monia, jotka… Jumala teitä siunatkoon.

97 Monet teistä täällä, jotka ovat tunnustaneet kristinuskoa jo pitkän aikaa ja tiedätte, että olette epäonnistuneet pysymään Jumalan ruodussa. Tiedätte, että te harrastatte juuri nyt asioita, joita teidän ei pitäisi tehdä. Ja te teette, tunnustamatta niitä, kellutte vain vapaasti virran mukana ja katselette mitä tahansa ohjelmia, joita teidän ei pitäisi. Katselette lehtiä, ja luette kirjallisuutta, jota teidän ei pitäisi. Se ei ole kristityksi tulemista. Kuuntelette alhaisia vitsejä–alhaisia ja saastaisia ja rivoja, mitä teidän ei pitäisi tehdä–molemmat, miehet sekä naiset. Te tiedätte ne paikat, joissa te olisitte voineet puhua, mutta ette tehneet sitä; ja te olette syyllisiä, ehkä laiminlyönnin syntiin.

98 Voisittekohan te nostaa kätenne Kristuksen puoleen tänä iltana saadaksenne armon ja saadaksenne anteeksi. Nostaisitteko kätenne. Jumala sinua siunatkoon, nuori nainen–samaan aikaan, kun tuo nainen kävelee tullakseen alttarille tunnustamaan omansa… Nostaisitteko kätenne Jumalan puoleen. Jumala siunatkoon sinua. Oikein, herra. Oikein. Jumala sinua siunatkoon. Nostakaa kätenne. Te tiedätte tehneenne väärin.

99 Mahtaakohan sinulla olla rohkeutta tänä iltana kohdata minut täällä alttarilla. Polvistutaan yhdessä tänne ja sanotaan: "Herra, ole meille kaikille armollinen. Me tarvitsemme sinua." Jumala siunatkoon sinua, rouva.

100 Mitä onkaan nähdä näiden nuorten naisten tulevan itkien, elämä edessään! He ovat tienristeyksessä. He ovat olosuhteiden uhreja. Miten niin? Ymmärrättekö te, vanhat miehet, sen että meidän pojillamme on kymmenkertaiset kiusaukset verrattuna siihen, kun me olimme poikia? Sisar, tajuatko sinä, että sinun tyttärelläsi on kymmenkertaiset kiusaukset verrattuna siihen, kun sinä olit nuori? Mitä hänen tyttärellään mahtaakaan olla? Katsokaa asioita, kuvia noista asioista, joita perkele maalailee.

101 Voi, kuinka meidän pitäisikään rukoilla! Meidän on palattava takaisin. Veli, tajuatko, että me emme rukoile puoliakaan siitä, mitä meidän isämme tekivät? Paimen, tiedätkö sinä, että me emme käytä aikaamme polvillamme niin paljon kuin meidän paimenemme tekivät? Naiset, tiedättekö, ettette te neuvo tytärtänne, ja rukoile iltaisin hänen kanssaan, niin kuin teidän äitinne teki teille? Mitä te siihen sanotte? Kuka on syyllinen? Me olemme syyllisiä. Sitä ei voi kiertää. Me olemme syyllisiä.

102 Minä olen syyllinen. Olen syyllinen siihen, etten tee Jumalan työtä niin kuin pitäisi. Minä tunnustan sen, että teen väärin. Minä pyydän Jumalaa olemaan minulle armollinen. Minä katselen ja näen ne mahdollisuudet, jotka olen menettänyt joidenkin mitättömien juttujen takia–-pienten, vanhojen vajavaisten asioiden, jotka eivät merkitse mitään. Minä häpeän itseäni, evankeliumin palvelijana, teidän edessänne. Minä kadun Jumalan edessä ja pyydän Jumalaa antamaan minulle anteeksi, että olen hidastellut Jumalan työssä. Jumalan armosta, ja Jumalan avulla, minä–minä en kuuntele, mitä… Jokainen yrittää käskeä sinua tekemään jotakin. Ihmisillä on jokin ohjelma. Heillä on sinulle jokin tehtävä. Hölynpölyä. Minä tunnen Jumalan ohjelman. Se on kirjoitettu tänne Raamattuun. Minä häpeän itseäni evankeliumin saarnaajana. Miljoona sielua voitettuna, vaikka niitä pitäisi olla kymmenen miljoonaa. Olen paljon jäljessä siitä.

103 Entä sinä? Kuinka monta sielua sinä olet voittanut siitä asti, kun olet ollut Kristuksessa? Kristillisyys leviää vain ihmiseltä toiselle. Kuinka monta sielua sinä olet voittanut siitä lähtien, kun olet ollut kristitty? Jos sinä et voita sieluja, sinä olet syyllinen, olet hedelmätön, sinä olet tuottanut häpeää seurakunnalle ja evankeliumille. Kuinka monta ihmistä sinä toit keskiviikon rukouskokoukseen? Jos sinä et tee sitä, sinun pitäisi hävetä itseäsi Kristuksen edessä. Olet syyllinen ja sinun paikkasi on alttarilla. Minä kehotan sinua tulemaan kanssani katumaan. [Veli Branham pitää paussin.]

104 Painaisitteko päänne ja pitäisitte painuksissa hetken, kun minä tunnen oman syyllisyyteni ja haluaisin tehdä parannuksen. [Veli Branham lähtee puhujanpöntöstä ja polvistuu alttarin ääreen.]

105 Taivaallinen Isämme. Minä kumarrun tälle alttarille ja pyydän käytökselleni anteeksiantoa. Pyydän anteeksiantoa niiden synneille, jotka ovat alttarin ympärillä. Minä pyydän anteeksiantoa tälle seurakunnalle, ruumiille–uskovaisten kansalliselle ja kansainväliselle ruumiille. Pyydän

armoa meille, koska olemme hidastelleet niin kovasti Valtakunnan asioissa. Minä pyydän, että antaisit anteeksi meidän syntimme ja ottaisit pois meidän–meidän–meidän rikkomuksemme. Ja anna anteeksi, että olemme olleet niin tyhmiä–ihmisten tyhmyys. Kuinka vaillinaisia meistä onkaan tullut! Kuinka olemmekaan harjoittaneet ruumistamme! Miten olemmekaan tehneet asioita, joita meidän ei olisi pitänyt tehdä! Me olemme tehneet syntiä Sinun edessäsi.

106 Ja tässä sunnuntai-illan kokouksessa, Isä, kun näemme, kuinka Raamatun profeetta punastuu, me punastumme tänä iltana. Minä punastun Sinun edessäsi, tämän kansan syntien tähden. Tämä kansa, kansakuntani, minun kansani, häpeän heitä, Herra, nähdessäni nuorten naistemme kävelevän kaduilla ja käyttäytyvän niin kuin käyttäytyvät, nähdessäni prostituution, nuorten miesten elävän–kaikenlaista elämää, nähdessäni ihmisten jäävän kotiin, pois seurakunnasta, ja lukevan lehtiä, joita ei pitäisi, katselevan sensuroimattomia ohjelmia, kuuntelevan Hollywoodin saastaisia vitsejä, kuuntelevan vanhaa paholaisen boogie-woogie-musiikkia, jonka ovat hautoneet miehet, joilla on huono maine ja saastunut omatunto ja joita perkele inspiroi jatkamaan eteenpäin!

107 Oi, Jumala! Minä häpeän itseäni, etten ole nuhdellut niin kuin olisi pitänyt. Oi, Jumala, ota minun syyllisyyteni pois. Minä pyydän Sinua tekemään sen. Minä pyydän Sinua antamaan anteeksi näille ihmisille, jotka ovat täällä, ensin, meille kaikille. Auta meitä nousemaan tältä alttarilta uusina miehinä ja naisina. Auta meitä lähtemään täältä niin kuin kristittyjen tulee.

108 Auta meitä jättämään jokainen taakka ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, että me juoksisimme kestävinä edessämme olevassa kilpailussa, ei katsoen televisiota, ei katsellen maailman asioihin, vaan katsoen "uskomme alkajaan ja täyttäjään, Herraan Jeesukseen Kristukseen, joka ristin häpeästä välittämättä kantoi sen meidän puolestamme ja kärsi portin ulkopuolella pyhittääkseen kansan verellään."

109 Puhdista meidät kaikesta vääryydestä ja ota meidät lapsiksesi tänä iltana, ja ota meidät vastaan tämän katuvan rukouksen kautta ja anna meille, Herra, rauha ja ilo. Ja tänä iltana–mennessämme vuoteisiimme ja muistellessamme tämän illan kokousta, ajatelkaamme maailman tilaa, jonka Raamattu on osoittanut meille. Ja kun me ajattelemme sitä, iskeköön häpeä kasvoihimme, ja tuo Sinä rauha ja ilo jokaiseen sydämeen. Me kadumme, Herra, Sinun edessäsi, tällä alttarilla.

110 Jumala, auta minua, kun olen murtautumassa nyt ulos, uskon kautta, ja rukoillen, että Sinun tahtosi olisi, että moni, monet sadat ihmiset, tulisivat voitetuiksi Sinulle. Ja auta minua uskomaan ja olemaan rohkea, kun lähden eteenpäin niin, etten katso keneenkään muuhun kuin Sinuun, uskomme alkajaan ja täyttäjään. Jumala, suo se.

111 Anna anteeksi kaikille tämän seurakunnan diakoneille. Anna anteeksi paimenelle. Anna anteeksi maallikkojäsenille, Herra. Anna meille kaikille meidän syntimme anteeksi. Anna meille anteeksi, Herra. Anna anteeksi kaikille muukalaisille porteissamme. Ja suo meidän tuntea Pyhän Hengen vaikutus elämässämme, koska me olemme nöyrinä edessäsi, tänä iltana katuen koko sydämestämme, että Sinä ottaisit meidät vastaan ja tekisit meistä nöyriä, hiljaisia, pyhitettyjä, nöyrän kansan Sinun käyttöösi. Suo tämä siunaus alttarilla, jonka ääressä me olemme. Suo se. Me painamme päämme ja sydämemme edessäsi. Me pyydämme tätä Sinun Poikasi Herran Jeesuksen nimessä. Aamen ja aamen.

Olen Sinun, oi, Herra. Olen kuullut äänesi
ja se osoitti minulle rakkautesi.
Kuinka kaipaankaan nousta uskon käsivarsille,
ja tulla vedetyksi lähemmäksi Sinua.
Vedä minut lähemmäksi, lähemmäksi, rakas Herra,
ristiä, jolla Sinä kuolit.
Vedä minut lähemmäksi, lähemmäksi, lähemmäksi, siunattu Herra,
siunattua verta valuvaa kylkeäsi!

112 Pitkin alttaria, tänä iltana, veljieni keskellä, jotka ovat täällä alttarilla, olen iloinen kun näen, tänä iltana, lähes yhtä monta miestä kuin naista. Yleensä naiset kykenevät murtumaan–heidän sydämensä, heissä on jotakin, jota voi koskettaa helpommin, koska he ovat naisellisia. Ja he ovat–he ovat leidejä, ja heitä kykenee joskus koskettamaan. Mutta, olen niin iloinen nähdessäni, että Pyhä Henki voi koskettaa myös miehiä, ja saada heidät alttarille.

113 Minä pohdin tässä, että kuinkahan moni teistä täällä alttarilla, jotka olette polvistuneena, tuntevat, että te olette vihkiytyneet Jumalalle, että te lähdette täältä tänä iltana, elämään parempaa elämää, Jumalan armon avulla, ja että tulette tekemään enemmän Jumalan valtakunnan hyväksi, ja Hänen puolestaan. Nostaisitteko kätenne Kristuksen puoleen, jos te olette tässä alttarilla, sanoisitteko: ”Minä uskon, että olen tehnyt parannuksen.” Siunatkoon Jumala teitä.

114 Kuinka moni teistä, siellä takana, tuntee, että te olette tehneet parannuksen siellä tuolillanne; tunnette, että haluatte pystyä parempaan? Jumala teitä siunatkoon.

Nousisimmeko seisomaan.

115 Ja te, täällä alttarilla, katsoisitteko vähän tähän suuntaan. Te täällä alttarilla, nostaisitteko kätenne, sillä puolella, joiden kaipuu, rukouksessa, on, että saisitte jatkaa eteenpäin. Nostaisitteko kätenne yleisössä olevien puoleen. Selvä. Nostakaa te siellä takana nyt, tänne alttarille päin, jotka toivotte heidän rukoilevan puolestanne, myös. Että me… Jumala auttaa meitä siinä. Siunatkoon Herra Jeesus meitä.

Nyt, älkää unohtako sunnuntain kokousta.

116 Olisiko sinulla sana sanottavana, veli Neville? [Veli Neville juttelee veli Branhamin kanssa.] Tiistai ja keskiviikkoiltana… missä se tilaisuus on? [Veli Neville vastaa.] 1628 West Market, tänä tulevana tiistaina ja keskiviikkoiltana.

117 Ja sitten lauantaina ja sunnuntaina tulemme olemaan Madisonvillessä, Kentuckyssa, siellä auditoriossa. Ja sitten me jatkamme pohjoiseen, New Yorkiin.

118 Syy siihen, että me päästämme teidät pois näin aikaisin on, että minun anoppini on kovin sairas ja minulle soitettiin. Nyt…

119 Onko sinulla jokin sana sanottavana, veli Neville? [Veli Neville sanoo: ”Ei.”] Ei mitään.

120 Painaisimmeko päämme hetkeksi, kun rukoilemme. Selvä. Hiljaisesti nyt:

Herra olkoon teidän kanssanne siihen asti, kunnes tapaamme taas!